

วชิรวิษณุ มิ่งมุล ๒๕๕๓: การศึกษาเชิงวิเคราะห์นิทานคำกลอนเรื่องพระคาจูด
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วรรณคดีไทย) สาขาวิชาวรรณคดีไทย
ภาควิชาวรรณคดี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์
เสาวณิต วิงวอน, อ.ด. ๒๒๔ หน้า

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษานิทานคำกลอนเรื่องพระคาจูด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ
ศึกษาลักษณะทั่วไปของเรื่องพระคาจูด ได้แก่ ลักษณะต้นฉบับตัวเขียน จุดประสงค์ในการ
แต่ง รูปแบบคำประพันธ์ เนื้อเรื่อง และศึกษาองค์ประกอบเรื่องพระคาจูด ได้แก่ โครงเรื่อง
แก่นเรื่อง การดำเนินเรื่อง ตัวละคร ฉาก การใช้ภาษา สำนวน ภาพพจน์ รสวรรณคดี
ตลอดจนอนุภาคและเปรียบเทียบอนุภาคที่มีลักษณะเหมือนคล้ายกับอนุภาคในนิทานไทย
เพื่อให้ได้ข้อสรุปถึงสมัยที่แต่งและคุณค่าของเรื่องพระคาจูด โดยวิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่านิทานคำกลอนเรื่องพระคาจูด มีจุดประสงค์ในการแต่งเพื่อความ
บันเทิง แต่งด้วยรูปแบบคำประพันธ์กลอนนิทาน โครงเรื่องเป็นแบบนิทานจักรๆ วงศ์ๆ คือมี
การพลัดพราก การเรียนวิชา การต่อสู้ฝ่าฟันอุปสรรค แก่นเรื่องหลักแสดงให้เห็นการทำดีได้ดี
ทำชั่วได้ชั่ว มีการดำเนินเรื่องตามลำดับเวลา ตัวละครมีลักษณะมิติเดียว คือมีพฤติกรรมคงที่
ส่วนการสร้างฉาก มีฉากที่สมจริงและฉากที่อยู่ในจินตนาการ ตลอดจนปรากฏฉากที่ได้รับ
อิทธิพลมาจากวรรณคดีเรื่องอื่นโดยเฉพาะผลงานของสุนทรภู่

อนุภาคในเรื่องพระคาจูดมีความเหมือนคล้ายกับวรรณกรรมนิทานของไทยโดยเฉพาะ
นิทานในเขตภาคกลาง แสดงถึงค่านิยมในการสร้างวรรณกรรมนิทานร่วมกัน การใช้ศิลปะทาง
ภาษาที่งดงาม ได้แก่ การใช้คำโวหารภาพพจน์ รสวรรณคดี ทำให้เกิดสุนทรียภาพ ส่งผล
ให้เรื่องพระคาจูดมีคุณค่าด้านความบันเทิง คือการให้ความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายแก่ผู้อ่านผู้ฟัง
เนื้อเรื่องมีความเชื่อต่างๆ สอดแทรกอยู่ ส่งผลให้มีคุณค่าในการบันเทิงที่สังคม โดยการแสดงให้เห็น
ความเชื่อของคนในสังคมที่ผสมผสานกัน ระหว่างพุทธ พราหมณ์ และอำนาจเหนือธรรมชาติ
คุณธรรมต่างๆ ที่ปรากฏในเรื่องมีส่วนช่วยในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้อ่านผู้ฟัง
ให้ดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูกต้อง ส่วนลักษณะตัวอักษร อักษรวิธี รูปแบบคำประพันธ์ การอ้าง
วรรณคดีเรื่องอื่น ฉากและอนุภาคที่ปรากฏในเรื่อง สามารถเป็นหลักฐานว่านิทานคำกลอน
เรื่องพระคาจูด แต่งในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ช่วงรัชกาลที่ ๒ – รัชกาลที่ ๓

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Wachirawit Mungmool 2010: An Analytical Study of Phrakhawut the Verse Narratives.
Master of Arts (Thai Literature), Major Field: Thai Literature, Department of Literature.
Thesis Advisor: Assistant Professor Sauvanit Vingvorn, Ph.D.
224 pages.

This thesis is an analytical study of the Phrakhawut verse narrative. It aims (1) to describe general characteristics of the Phrakhawut verse narrative: its original manuscript, author's intention, poetical format, and content; and (2) to study the components of the Phrakhawut verse narrative namely: its plot, theme, narrative development, setting, usage of language, literary style, figures of speech, literary taste, and motif. A comparison is made to show similarities between the motif in Phrakhawut verse narrative and in other Thai tales in order to resolve when the Phrakhawut verse narrative was composed, and to evaluate its value. This research is a descriptive analysis.

The analysis revealed that the Phrakhawut verse narrative aims to entertain readers and listeners. It was composed as a verse narrative. Its plot is a typified tale of palace life depicting characters being separated from one another, their quest of knowledge and their struggles against obstacles. The Phrakhawut verse narrative reflects the main theme: "Good deeds bring good results, and evil deeds bring evil consequences. The events in the tale develop in chronological order. The characters are static. That means their character traits remain consistent throughout the story. The settings are both realistic and imaginative. Some settings are influenced by other literary works, especially the works of Soonthorn Phu.

The motif in the Phrakhawut verse narrative is similar to many Thai literary tales, especially these found in Central Thailand. This reflects the common value of Thai authors in producing literary tales. The beautiful usage of language art includes word choices, figures of speech, and literary taste which create aesthetic value in the Phrakhawut verse narrative. Thus, the Phrakhawut verse narrative has entertainment value. It gives the readers and listeners pleasure, and relaxation. The events in the narrative contain various beliefs which are valuable as a social record. The Phrakhawut verse narrative displays a mixture of Thai people's beliefs – the beliefs in Buddhism, Brahman, and the supernatural. All the values exhibited in the narrative help instill ethical value in the readers and listeners in order that they may lead a good life. The original manuscript, poetical format, influence from other literary works, setting, and motif of the Phrakhawut verse narrative support the assumption that it was composed in the early Rattanakosin period, around the reigns of King Rama II and King Rama III.

Student's signature

Thesis Advisor's signature